

(המשך מעמוד 52)

כבול. האחראי על היחידה המובילה אסי רים לא הסכים. וכך השתתפי בהצגה לכלייתקשורת כשחקן ראשי. העליין הוציא החלטה עקרונית שרכטמן אינו מסוכן ושאינו סכנה שיברח ולכן אין לכבול. אז הסוהר התרגו ואיים עלי. אחר כך עזבתי את העניין. לא רציתי לנקום ב" סוהר. החלטתי לשכוח מכל העניין.

● מדוע הוכנסת לצינוק?

מצאו אצלי בכיס מאה לירות. משהו שתל לי את הכסף.

● מי?

אני יודע מי. אבל אני לא רוצה להיכנס לזה. הייתי היחיד מאסירי הצווארון הלבן שישב בצינוק. אני אפילו לא ידעתי שיש

האסירים הביטחוניים מוציאים כסקידין מוח בתוך הכלא

לי כסף, באו למעיל החורפי שלי, הוציאו מאה לירות. אמרתי: לא היה לי כסף, אני לא זקוק לכסף. שלחו אותי ל-24 שעות לצינוק. אמרתי למנהל הכלא: אני מזהיר אותך, אתה עושה שגיאה איומה. היה ברור לי שהכוונה היא להראות לכל האסירים שבכלא שאין איפה ואיפה, גם את רכטמן מכניסים לצינוק.

● תאר לי את הצינוק?

חדר מטר על שני מטר. סגור וזהו.

● איך הרגשת בצינוק?

נפגעתי, אבל לאט-לאט החלטתי לנצל את שהותי בצינוק, להרגיש מה זה להיות

חוניים. שהיתי בבית-החולים קרוב לעשרה ימים, ולמתי רבות על צורת חייהם של החבלנים. הם ידעו שאני חברי-כנסת, היה להם עניין לדבר איתי. יש אצלם כמה חופעות שאני ממש מקנא בהן, הלוואי שהאסירים שלנו ילמדו מהם. הם לומדים מהבוקר עד הערב. מעניין אותם כל נושא, יושבים שעות ומנתחים כל בעיה. יש להם בתוך הכלא סולם הירארכייה עם מפקדים ומשמעת חמורה ביותר, יעשה אדם תה לכולם.

כל מחבל חדש שמגיע אליהם עובר עשרה מדורי גיהנום, עד שמוכח שאינו שטול. הם חשדניים ודקדקניים בצורה בלתי-רגילה. כל מחבל חדש נמצא בחקופת מעקב. הם מוציאים פסקידון מוות בכלא עצמו. יש להם בית-מישפט משלהם. כולם ללא יוצא מהכלל אמרו לי שהם עושים את מה שהם עושים בהכרה מלאה ומתוך שליחות. הם גם אמרו לי שברגע שישוחררו יצטרפו אל אירגוני החבלה, וימשיכו לחבל במדינת ישראל.

● מהו יחסם של האסירים הי יהודיים לאסירים הביטחוניים?

לדעתי מצויין. המאסר מאחד את כל האסירים, כמובן שקיימים ויכוחים אינ-סופיים, אבל הטענה של הביטחוניים הוא: לפני שהייתה לכם מדינה גם לכם הייתה מחתרת, גם אתם רצחתם.

● האם פגשת בכיתה-הכלא את עמוס אוריון או את עזר כהן?

את עמוס אוריון לא פגשתי, אבל עזר כהן ישב איתי יותר מחצי שנה במחנה גימ"ל. הייתי איתו בידדות רבה, וחששתי לעתידו. הוא סיפר לי את הסיפור של אוריון, אמר לי שהם ידידים טובים שיום אחד ייפגשו.

● איך יצרת איתו קשר?

התחבר עם עזר כהן בחור צעיר, שנאסם באונס. אני לא יודע אם את זוכרת את המיקרה, זה היה אנס יוצא-דופן, אלי קובו שמו. באמת בחור שקט, עדין, טובילב. אמרו לי שעזר כהן הוא מראשי הפשע, וחששתי שבעצם הידידות עם קובו תגרום להירדדרותו, והוא בסך הכל בחור טוב.

ציון שצייר רכטמן בכלא יבול 26 החודשים

בצינוק, אם כבר אז כבר להיות אסיר לכל דבר. את יודעת, הולכים מקצה אחד של הצינוק לקצהו השני, צועקים לאסירים היושבים בצינוקים האחרים, נכנסתי לי עניין והייתי מדבר עם האסירים בצעקות, בקללות. דווקא מצא-חן בעיני. בחודשים האחרונים לשהותי בכלא רצייתי לבקש העברה לכלא רמלה לחודשיים. כדי לראות מה זה להיות בכלא סגור ונוקשה יותר, כדי שאוכל להשלים אחר כך פרקים בספר שלי.

● חלית בכלא?

כן, קיבלתי סוכרת, כנראה ממתחים. ושבילתי מדיכאון ומכאבי ראש נוראיים. אני אמא שלי לבד בבית, בשלבי עיוורון. אני מאוד קשור אליה, כל זה השפיע עלי קשה. אושפזתי פעמיים בלחצידם גבוה מאוד. עבר את ה-200, וכאבי ראש מחר ירידים. אושפזתי בבית-החולים של כלא רמלה. שם כתבתי את הפרק על האסירים הביטי-

לא ידעתי באיזה קו יקוט כשישתחרר. הוא אמר לי שהוא רוצה לעזוב את הארץ. יעצתי לו לעזוב לכמה שנים, שהמיסטרס תרד מעליו, ושלא ישייכו אותו לכל פשע שיתבצע כאן. הוא היה עלם יפה, שקט, אדיב, עדין וזהיר מאוד. הוא נזהר במיוחד עם הנהלת הכלא, שלא יאשימו אותו שהוא מנסה להשליט סדר, שלא יתקל עם הנהלה.

● איך הגיבו האסירים כשהת" גלו גופותיהם של אוריון וכהן?

כל מה שקורה בעולם הפשע וזכה מיד לניתוח והערכה מצד כל אחד מהאסירים. הם נעשים עורכי-דין הטובים ביותר, לומדים משגיאות. מנתחים, לומדים טכני-קה. כך גם עם פרשת הרצח הכפול, היו הערכות-מצב וניתוחים, דנו בזה רבות.

● מהו המעורבות הפוליטית של האסירים, איזו מפלגה זוכה לאה" דה הרבה ביותר?

לדעתי בית-הסוהר הוא חתך של הי אוקולסייה.

● נכתייהסוהר קיימות תופעות של מישכב זכר ומעשי סדום. האם נתקלת בהן?

התופעה הזו קיימת בבתי-סוהר סגורים. במעשיהו, אם הייתה קיימת, היא הייתה נעשית באופן דיסקרטי מאוד. לא שמעתי על מיקרים של אינוס או ניצול.

● בוא נדבר על הפרשה שבני 77ה יושבת 26 חודשים בכתי

אני רוצה לשכוח מכל העניין. כשלגבור יהיה נוח, הוא יעשה את הצעד. תראי, זו הייתה פשלה, כל העניין היה פשלה. אבל עכשיו יש פסקידן של בית-המישפט. שילמתי מחיר, יבוא יום וגייבור יגיד את האמת.

● תבקש מישפט חוזר?

לעולם לא. מבחינתי הפרשה נסתיימה. אני רק מקווה שתושבי רחובות יסלחו לי.

● שמעתי שראש עיריית-רחו" בות, יחזקאל הרמלך, הושש מהי פופולריות שלך, ושלא היה מרוצה מהביקור שלך בעירייה ומהפסטיבל שנערך סביבך?

אין לו סיבה לפחד. אמרתי לו באופן אישי: אני לא מתכוון לחזור לעירייה או לפוליטיקה, אני מתכוון להקדיש את זמני לפעילות וולנטרית למען הקהילה לשיקום האסיר ולמלחמה בתאונות-דרכים. אמרו לי שהוא לא ישן בלילות, הרגעתי אותו ואמרתי לו, שלא יתכן שאני לא אבוא לבקר את העובדים במיפעל שעבדתי בו, אם הייתי עובד בתנובה, הייתי בא לתנובה,

מבית-הסוהר, הוא התנפל עלי ובכה. חמיי שה אנשים ראו את זה — ארבעה ידידים שלי ויריב פוליטי אחד. אמרתי לגיבור: אין לי אליך טענות. אבל אני רוצה לדעת רק דבר אחד: למה שיקרת שנתת לי 70 אלף לירות? ואת יודעת מה ענה לי? תביק, הוא אמר, לא הייתה לי ברירה, אני מבקש ממך סליחה.

● אם כך, למה אינך מוציא את צידקתך לאור?

אני רוצה לשכוח מכל העניין. כשלגבור יהיה נוח, הוא יעשה את הצעד. תראי, זו הייתה פשלה, כל העניין היה פשלה. אבל עכשיו יש פסקידן של בית-המישפט. שילמתי מחיר, יבוא יום וגייבור יגיד את האמת.

● תבקש מישפט חוזר?

לעולם לא. מבחינתי הפרשה נסתיימה. אני רק מקווה שתושבי רחובות יסלחו לי.

● שמעתי שראש עיריית-רחו" בות, יחזקאל הרמלך, הושש מהי פופולריות שלך, ושלא היה מרוצה מהביקור שלך בעירייה ומהפסטיבל שנערך סביבך?

אין לו סיבה לפחד. אמרתי לו באופן אישי: אני לא מתכוון לחזור לעירייה או לפוליטיקה, אני מתכוון להקדיש את זמני לפעילות וולנטרית למען הקהילה לשיקום האסיר ולמלחמה בתאונות-דרכים. אמרו לי שהוא לא ישן בלילות, הרגעתי אותו ואמרתי לו, שלא יתכן שאני לא אבוא לבקר את העובדים במיפעל שעבדתי בו, אם הייתי עובד בתנובה, הייתי בא לתנובה,

רכטמן ביום השיחורר עם בתו סיגל, אותי מעניינים רק אורחי רחובות

אבל מה לעשות. אני עבדתי בעירייה. האמת היא שזמנתי מלבקר בלישכה, אבל מה אני יכול לעשות, דחפו אותי לשם.

● מתי התחלת לעסוק באמנות?

הייתי אחראי על חדר-התחביב. ביקשתי מאסירי שילמד אותי ציור. מההתחלה היה ברור לי שיש לעבודה שלי מטרה. החלטתי שכשאשתחרר אערוך תערוכה ואמכור את הציורים. ואת הכסף אקדיש לשיקום הר אסיר. כל הכסף יושקע במילגות ובשיקום אסירים. אני רוצה לאמר לך בהן צדק, שכליכך התלהבתי לרעיון, שבתוך ליבי אמרתי, שלא איכפת לי לשבת עוד חודש ולגמור עוד אוניה.

● האם מצפייה ב"מעשיהו" לבוי אב של אסירי צווארון לבן שמישפט טיהם מתנהלים בימים אלה?

את מתכוונת לפלאטו ולאב-חצירא? כשהייתי בכלא שאלו אותי, אם הייתי רוצה שיבואו, בשביל להעלות את הרמה. אמרתי: בפירוש לא. אני יודע מה שהי מישפחה שלי עברה.

● והאסירים האחרים.

שחדעתי לך דבר אחד, בכלא אין דבר כזה צרת רבים חצי נחמה. אסירים לא אוהבים שאסיר חדש מצטרף אליהם.

● אתה מצטער על תקופת מאפרך?

באופן אישי מאסר הוא לא נורא למי שהוא גבר. אבל האכזבה שגרמתי בעצם מאסירי לאלפי תושבים שהעריצו אותי, חבל היה עלי שנפגעו. לא איכפת לי מה חושבים עלי כל אורחי המדינה, אותי מעניין רק אורחי רחובות. האכזבה שגרמתי להם היא האיומה והכואבת ביותר.

● הסוהר. האם אתה עדיין טוען ש" אתה חף מפשע?

אני כתבתי לשופט שטיינברג, ששפט אותי ולחובעת, שרה סירוטה, ולתת-ניצב זיגל, שאין לי שום טינה לאיש מהם. כל אחד מילא את חובתו. אני מעביר קו על מה שהי. כשהייתי בכלא התכתבתי עם שלושתם. הם כתבו לי שהם מקווים שאע" בור בקלות את התקופה. אני לא רוצה להתייחס למישפט. יגיע יום שעדי-המדינה, גיבור, ביוזמתו הוא, יבוא ויאמר לפני בית-המישפט ששיקר.

● למה לדעתך שיקר?

לפי דעתי היה נתון בבעיות עם מס-

עזר כהן סיפר לי על עולם הפשע ועל עמוס אוריון

הכנסה ומס-עריך-מוסי, בעיות שהחזיקו אותו בגרון. כל בן-אדם אחר היה עושה כל דבר, על-ימנת להציל את עורו. הוא היה מסוכן בסכומים בלתי-ירגילים. אמרו לו: תעיד נגד רכטמן ונוציא אותך מה-חובות. פגשתי אותו, במיקרה, בחופשה שלי